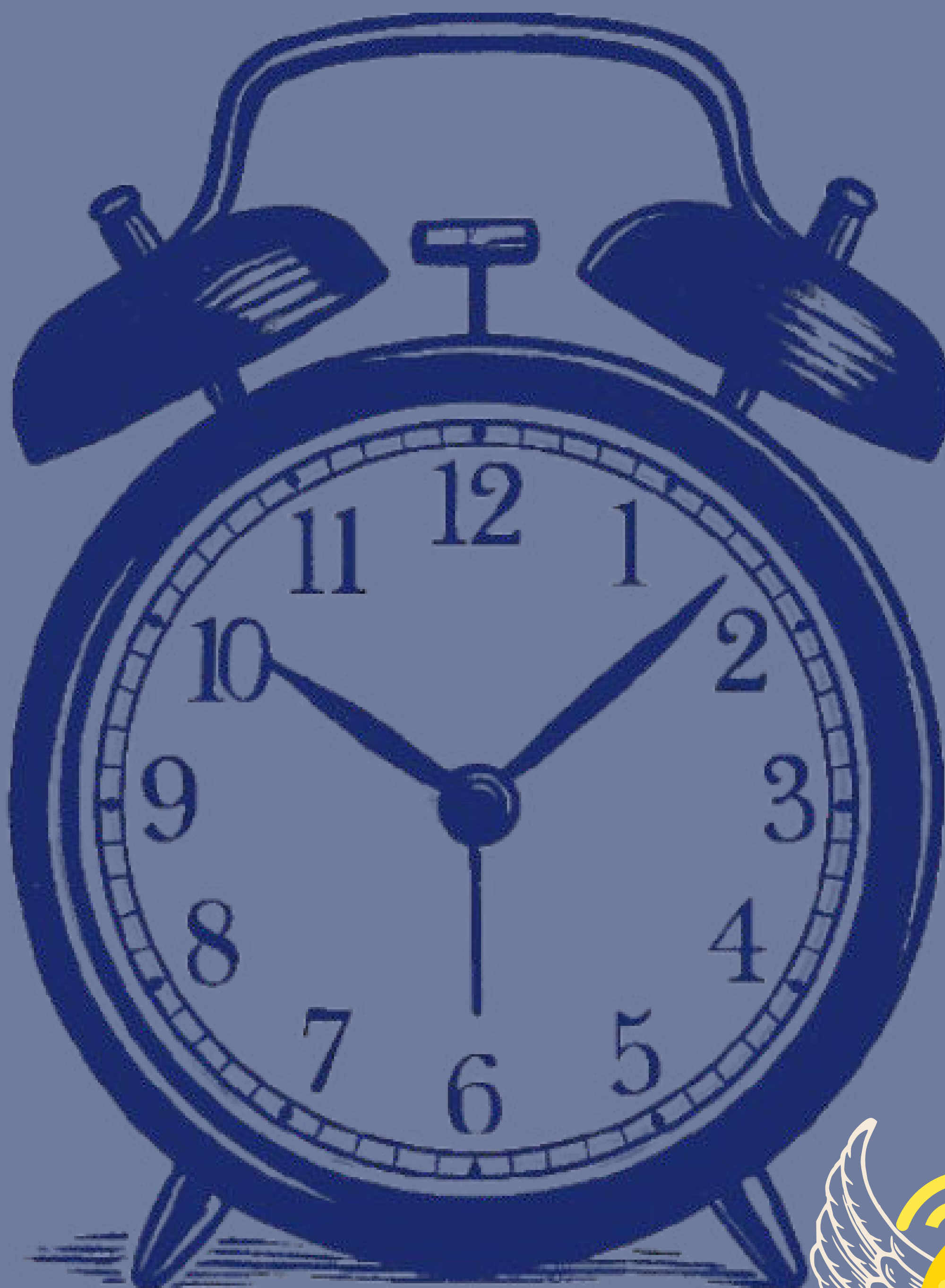

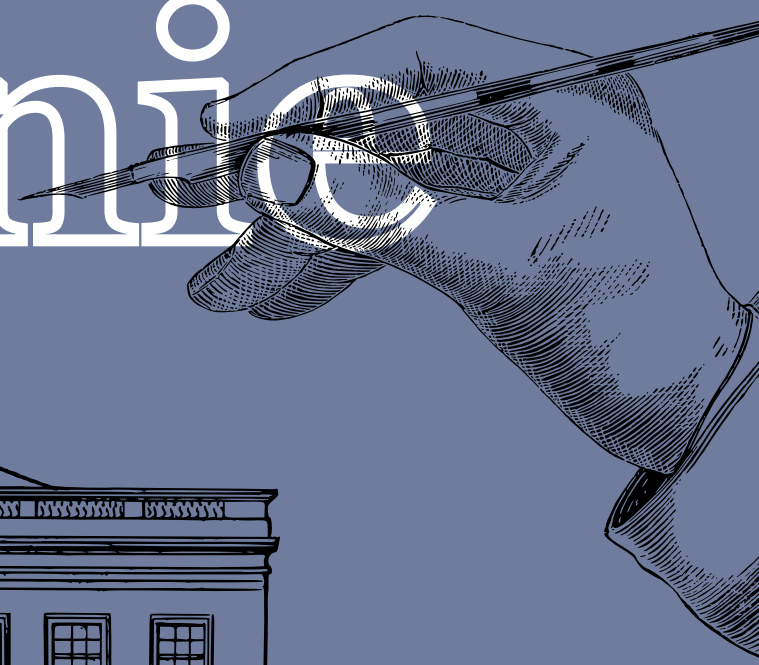
Byle do Dzwonka

Wrzesień 2025

Byle do dzwonka

Wprowadzenie

W numerze:

- Recenzje książek
 - Sudoku
 - Felieton
 - Krzyżówka
- Opowiadanie
 - Złota myśl
- Kalendarz historyczny
 - Kącik Lego
 - Życie szkoły
- Nasza redakcja

Recenzje

Igrzyska śmierci – Suzanne Collins

Suzanne Collins w swojej powieści, zabiera czytelnika do dystopijnego świata Panem – państwa, które powstało na gruzach dawnych Stanów Zjednoczonych. Co roku organizowane są tytułowe igrzyska – brutalne widowisko transmitowane na żywo. W całym kraju losowo wybrane dzieci, mające od pięciu do osiemnastu lat, walczą na arenie na śmierć i życie, w ramach rozrywki dla mieszkańców Kapitolu.

Główną bohaterką jest Katniss Everdeen, która zgłasza się do wzięcia udziału w igrzyskach, aby ocalić swoją młodszą siostrę. Jej historia to nie tylko opowieść o przetrwaniu w świecie pełnym zła, ale również o odwadze, lojalności oraz moralnych wyborach. Katniss staje przed pytaniem: jak zachować człowieczeństwo, kiedy system zmusza do okrucieństwa?

Książka jest dynamiczna, a pełne napięcia opisy sprawiają, że niełatwo się od niej oderwać. Jednak ta lektura to coś więcej niż literatura przygodowa – to również przykra prawda o współczesnym świecie, w którym władza i media są wykorzystywane do manipulacji społeczeństwa, a życie jest traktowane jak spektakl.

451 stopni Fahrenheita – Ray Bradbury

Ray Bradbury w książce „451 stopni Fahrenheita” przedstawia przyszłość, w której książki są zakazane i palone przez strażaków. Jednym z nich jest Guy Montag. Z początku bezmyślnie wykonuje powierzone mu zadanie, lecz z czasem zaczyna zadawać pytania: dlaczego książki są niebezpieczne? Czy życie bez wolności i wiedzy ma sens?

Ta historia nie jest typową powieścią fantasy pełną magii i smoków. To przestroga od autora. Ostrzega nas on przed światem, w którym ludzie rezygnują z samodzielnych opinii dla wygody. Lektura zmusza czytelnika do wielu refleksji...

Choć została ona napisana w latach 50. XX w., jej przesłanie wciąż brzmi aktualnie – samodzielne myślenie i ciekawość świata są wartościami, które należy pielęgnować.

Hania
Kowalska 8c

Sudoku Challenge

W klasycznym sudoku plansza ma 9 wierszy, 9 kolumn i 9 mniejszych kwadratów 3×3.

Celem jest wypełnienie pustych pól cyframi od 1 do 9.

W każdym wierszu, kolumnie i małym kwadracie każda cyfra może pojawić się tylko raz.

Spróbuj, to świetna zabawa i doskonały trening dla mózgu – dasz radę!

Poziom
starter

	4		
		1	
	2	3	

Poziom
medium

				9		4		
9	8			1	5	7		6
7			2		8			
		6	9	5	1	2	7	4
4			8	2				5
	1		7	3	4			
6				8	3			
	5							7
	4	8	5				1	

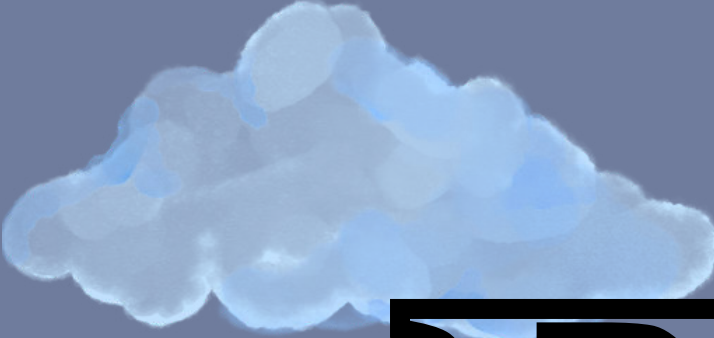
Poziom
impossible

7						4		
5			1		6			
						5	1	
						6		
			2			8	5	
3							2	
	2		9					5
	5				1			9
	9	3						8

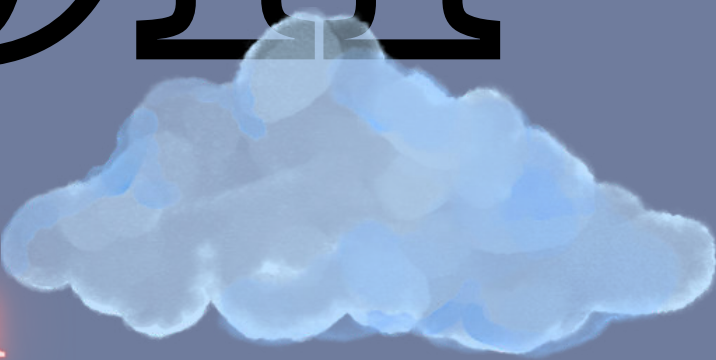
Poziom
hard

				2				
					4			2
							6	4
								1
				7	3		2	
	5			6	9	1		8
5	4			9		2		
	2			3	8			5
								2

Sebastian
Ulman 8c

Felieton

Z głową w chmurach

Czym są marzenia? Cóż, marzenia to nasze pasje, najskrytsze pragnienia. Są naszymi planerami przyszłości. Pobudzają wyobraźnię. Pomagają nam zrozumieć, czego chcemy. Pozwalają oderwać się od teraźniejszości. Chyba wszyscy mieliśmy sytuacje, w których działo się coś złego, a my wyobrażaliśmy sobie dobre zakończenie. To też jest marzenie. Co prawda małe i chwilowe, jednak zawsze jakieś...

Pragnienia przybierają różnorodne formy. To mogą być klocki Lego pod choinką, ale też willa na Hawajach lub posiadanie mieszkania na odległej planecie. Są to marzenia materialne. Są też marzenia takie jak zdrowie rodziny, podróż do innego kraju lub lot na Księżyc. Tylko które są lepsze i czy w ogóle można je kategoryzować jako lepsze albo gorsze? Według mnie nie. Uważam, że obydwie ich formy są ważne i potrzebne. Oczywiście, jeśli porównać klocki do zdrowia, to chyba każdy wie, co jest ważniejsze. Jakby zestawić obok siebie podróżowanie i sukcesy w szkole, odpowiedź też wydaje się oczywista. Tak więc nie powinno się mówić w tych kategoriach. Ja mam, podobnie jak każdy człowiek, potrzeby takie i takie. Od szóstki z matematyki do zwiedzenia całego świata.

Teraz powstaje pytanie. Czy marzenia się spełniają? Niektóre tak, inne nie, ale to zależy, najczęściej, tylko od nas. Niektórzy mówią, że nie ma marzeń nie do spełnienia, ale zastanówmy się: czy możliwe jest przeniesienie się w czasie? Hmm... Wiele jest marzeń, które możemy spełnić, ale niektóre są po prostu nierealne i pozostają w sferze fantazji. Czasami, najzwyczajniej w świecie, popuszczamy jedynie wodze fantazji.

Czy marzenia się zmieniają? Zmieniają się razem z nami. Jako pięciolatka marzyłam o lalce Barbie, jako dziesięciolatka - o zobaczeniu wieloryba. Teraz marzę o wycieczce do Wenecji.

Za dziesięć lat będę marzyła o czymś innym - o osiągnięciach na studiach, dobrej pracy. We wczesnym dzieciństwie myślimy o zabawkach, a nie o podróżach lub dobrych ocenach, zaś kiedy jesteśmy trzydziestolatkami - nie obchodzą nas samochodziki.

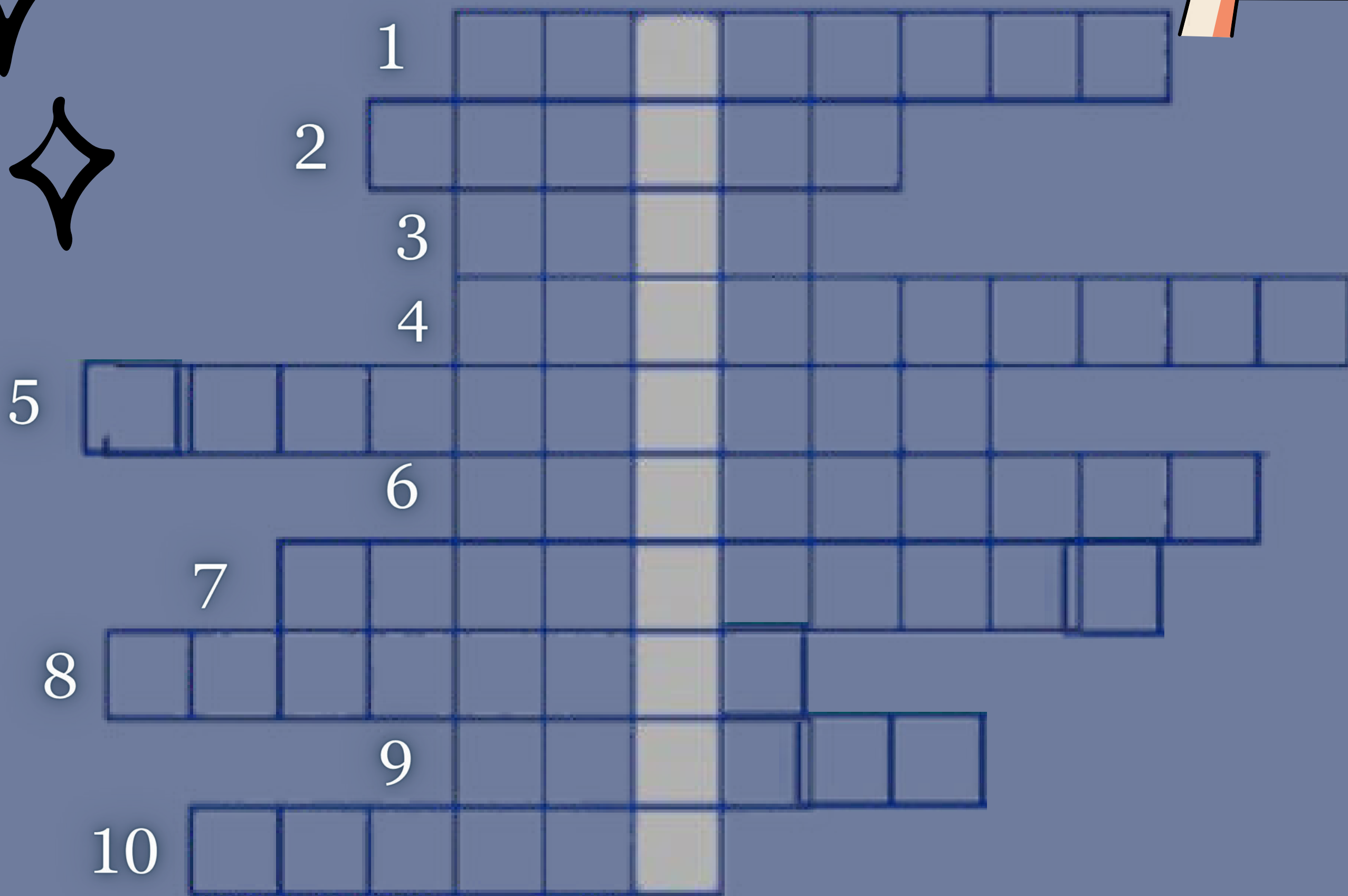
Podejście do marzeń zmienia się z wiekiem, ale nie tylko. Czy nasze prababcie myślały o podróży samolotem, aby zwiedzić Australię, czy może były szczęśliwe, mając udaną rodzinę i spokojne życie? Niejednokrotnie marzenia odnoszą się do tego, do czego mamy dostęp i jakie są możliwości...

Marzenia są bardzo ważne - kształtują naszą osobowość, świadczą o tym, jakie mamy pragnienia, inspirują nas do działania. Warto fantazjować, jednocześnie mając świadomość, aby nie zatapiać się w mrzonkach bez opamiętania, nie uciekać od rzeczywistości. „Trzeba marzyć, ale pod warunkiem, że się naprawdę wierzy w swoje marzenia” - mądrze podsumowała Simone de Beauvoir, francuska pisarka, filozofka i feministka. Miejmy marzenia i dążmy do ich realizacji. Fantazjujmy i róbmy to z głową!

Lena
Wałazińska 7a

Krzyżówka

- 1) Nauka zajmująca się przeszłością ludzi, wydarzeniami, ich przyczynami i skutkami.
- 2) Narzędzie dla określania kierunku podczas podróży lub w terenie.
- 3) Wzniesienia terenu wyższe od otoczenia, tworzące pasma górskie.
- 4) Nauka, za którą nie przyznaje się Nagrody Nobla.
- 5) Część mowy odpowiadająca na pytanie „kto? co?”.
- 6) Gra sportowa rozgrywana raketkami i lotką, najczęściej w pojedynkę lub w parach.
- 7) Pas ukształtowania terenu Polski znajdujący się pomiędzy pobrażem a Nizinami Środkowopolskimi.
- 8) Jednokomórkowy mikroorganizm, często wywołujący choroby.
- 9) Części całości wyrażone za pomocą licznika i mianownika.
- 10) Wielki polski kompozytor, który tworzył w epoce romantyzmu (podaj nazwisko muzyka).

Dla pierwszych pięciu osób, które rozwiązały - słodka nagroda w sali 212

**Artem
Bezborodov 8c**

Opowiadanie

„Najważniejsza jest teraźniejszość”

Krople porannego deszczu, widoczne na każdym z okien budynków miasta, spływały powoli po szybach, tworząc iluzję spowolnienia czasu, który jednak nie chciał się za wszelką cenę zatrzymywać choćby na chwilę. W myślach wielu mieszkańców Edynburga rodziło się wrażenie, że szara, ponura, pochmurna pogoda powtarza się jak zacięta płyta, ale potem każdy się pocieszał słowami: „Po deszczu zawsze pojawia się słońce”. Jednak dla Amary to był kolejny dzień, kolejne dwadzieścia cztery godziny niewyobrażalnie podobne do innych dni spędzonych w mieście. Wyróżniał ją brak nadziei na to, że jej monotonne życie jakkolwiek się zmieni, nie pocieszało jej zupełnie nic...

Amary nie była jakby przygaszona i obojętna na świat bez powodu. Jej ciągle błędzenie w przeszłości, wspomnieniach też miało przyczynę. Bowiem, wyglądająca na dwadzieścia pięć lat, kobieta przeżyła wydarzenia kilku wieków. Wszystko za sprawą nieśmiertelności, o której Amara dowiedziała się, będąc pięcioletnią dziewczynką, od swojej prababci, która nie wspomniała o powodzie tej mocy. W czeluściach swojej pamięci nadal udawało jej się przypomnieć, co jej wtedy powiedziała nestorka rodu:

- Nikt nie może się dowiedzieć o twojej przypadłości. Ludzi akceptujących takich jak ty jest coraz mniej, a to pogarsza sytuację, szczególnie w Szkocji. Jeśli się dowiedzą, pomyślą, że jesteś czarownicą. Będiesz musiała się ukrywać, dziecko, wiele, wiele razy...

Prababcia nieśmiertelnej wybrała jej przed urodzeniem nietypowe imię, które oznaczało „wieczność” w sanskrycie – języku, który, jako jedna z nielicznych w Szkocji, staruszka знаła. Niewiele dni po szóstych urodzinach Amary jej prababcia nagle zmarła. Z biegiem lat Amara zaczynała rozumieć wagę swojej mocy. Najpierw, gdy jeszcze była małą dziewczynką, a potem nastolatką, nie mogła się nacieszyć, ponieważ bała się ogromnie śmierci. Jednak później nadzwyczajne predyspozycje stały jej przekleństwem. Wiele razy zdarzało jej się użyć jednego, z niewielu innych poznanych przez nią, zaklęć prababci, które powodowało zmianę tożsamości w oczach innych ludzi. Ciężar mocy nie dawał jej spokoju - kilka razy prawie została przyłapana na rzucaniu czaru. Przez ciągle przytłoczenie chciała wreszcie zaznać spokoju, który na szczęście znalazła w jednym ze szkockich miast.

Od prawie połowy wieku mieszkała w stolicy Szkocji, Edynburgu. Pogoda tego miejsca na początku jej sprzyjała, ponieważ nie musiała często wychodzić ze swojego niewielkiego mieszkania – ograniczała jakikolwiek kontakt z ludźmi. Bała się, że przez przypadek ktoś może się dowiedzieć o tym, co ukrywała przez długi okres. Z upływem czasu Amary stała się całkowicie apatyczna. Dla niej każda minuta, każdy dzień, miesiąc były jak wewnętrzna walka, którą już przed startem przegrała. Aż do momentu, gdy spotkała kogoś, kto odwrócił jej życie do góry nogami.

Wracając z niedużych zakupów, Amara spacerowała zamyślona uliczkami Edynburga. Kilka osób czekało na pobliskim przystanku. Nieoczekiwanie do nieśmiertelnej podeszła młoda dziewczyna. Miała jasnobrązowe włosy i oczy w kolorze morskiego błękitu.

- Może pomóc pani z zakupami? – zapytała.

Amara zaczęła się bać, że zaklęcie przestało działać, ale gdyby bez słowa odeszła, jej zachowanie byłoby niestosowne i przechodzący obok ludzie nie szczędziliby komentarzy na jej temat, czego za wszelką cenę nie chciała, więc podała część zakupów dziewczynie.

- Chciałabym coś pani powiedzieć – powiedziała, jakby chciała poinformować Amarę o czymś bardzo ważnym.

- Zamieniam się w słuch – odparła nieśmiertelna, zaskoczona zachowaniem dziewczyny.

- Proszę, niech pani się nie boi tego, co będzie jutro. Nie analizuje, co stałoby się wczoraj, gdyby pani czegoś nie zrobiła. Wielu ludzi tutaj zapomina o tym i wpada w wir wszystkich możliwych scenariuszy. To, co było kiedyś, może nas tylko pouczyć, a jeśli ciągle będziemy rozmyślać nad tym, co będzie, nie zapoczątkuje to niczego w stronę przyszłości. Trzeba się skoncentrować na tym, co jest tu i teraz, bo teraźniejszość bywa ulotna jak pamięć, a czasu nie da się cofnąć. To właśnie teraźniejszość jest fundamentem jutra oraz konsekwencją z wczoraj. Proszę o tym nie zapominać, bo jak nie teraz, to kiedy?...

Od razu po wypowiedzeniu ostatniego słowa dziewczyna rozplynęła się w powietrzu, jakby była halucynacją. Amara nie wiedziała, że to był duch czystej prawdy. Nagle coś zaczęło pękać w jej duszy. Kawałeczek po kawałeczku, część po części. Jej nastawienie powoli się zmieniało. Już nie była taka obojętna na to, co działo się wokół niej. Przestała niepotrzebnie analizować. Zdecydowanie chciała pomóc osobom, które doświadczyły tego samego co ona – ciągłego chowania swojej prawdziwej tożsamości z jakiegoś powodu. Małymi krokami dochodziła do wniosku, że to właśnie było jej przeznaczenie.

Minęło kilka lat. Stowarzyszenie osób z mocami, którego pomysłodawczynią była Amara, liczyło ogromną liczbę osób, które już nie musiały się przed nikim chować. Ludzie szanowali członków tej grupy, traktując ich jak równych sobie. Życie Amary nadal pozostało spokojne, ale zmieniło się nie do poznania – wszystko dzięki zrozumieniu swojego przeznaczenia i tego, co przekazał jej duch: najważniejsza jest teraźniejszość oraz to, co zdecydujemy się zrobić w konkretnej chwili.

Maja
Jarosz 8c

Złota myśl

Życie jest jak lodówka - niby pełne możliwości,
a i tak co chwila stoisz przed nim i nie wiesz,
po co przyszedłeś.

Mówią, że pieniądze nie dają szczęścia, ale lepiej
być samotnym w Ferrari niż w tramwaju.

Egzamin to forma sprawdzenia, jak dobrze
potrafisz zgadywać.

Lenistwo to talent do odpoczywania
przed zmęczeniem.

Czy znasz uczucie, gdy ci się chce wstawać ?
Ja też nie!

Kalendarz historyczny

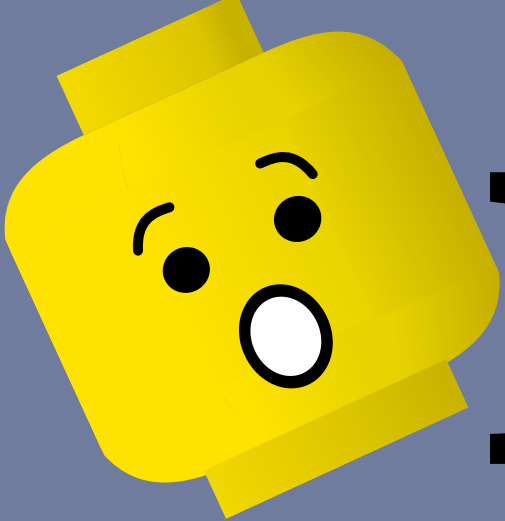
wrzesień 2025

- 1 września 1939**- atak Niemiec na Polskę.
- 6 września 1831** - upadek powstania listopadowego.
- 11 września 2001**- atak terrorystyczny na World Trade Center i Pentagon.
- 12 września 1683** - odsiecz wiedeńska, król Jan III Sobieski pokonuje Turków pod Wiedniem, ratując tym samym Europę przed podbojem.
- 24 września 622** - umowna data, kiedy prorok Mahomet opuszcza Mekkę i kieruje się do Medyny.
- 28 września 1939** - kapitulacja Warszawy podczas kampanii wrześniowej.

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Antoni
Kruszewski 7d

Kacik Lego

Cześć, fani Lego! Dziś podzielę się z wami sekretami, które pomogą przekształcić zwykłą „kupkę” klocków w prawdziwe arcydzieła. Pokażę wam również kilka moich prac oraz wyjaśnię, co to jest „MOC”. Bonus: pokażę wam, jak zbudować małą i ciekawą budowlę.

PORADY BUDOWANIA:

1. Sortuj klocki według kolorów i rozmiarów;
jest to bardzo przydatne, gdy masz dużo klocków. Wtedy łatwiej jest znaleźć potrzebne elementy i skupić się na budowlu. Do sortowania można używać różnych kontenerów, pudełeczek, a nawet woreczków (do trzymania drobnych rzeczy).

2. Zaczynaj od podstawy;
najlepiej na początku nie skupiać się na wyglądzie, a na mocnej konstrukcji (wiem to z doświadczenia 😊).

3. Planuj z wyprzedzeniem;
zrób szkic lub przynajmniej pomyśl, co chcesz osiągnąć. Przypadkowe budowle też są dobre, ale z planem rezultat zawsze robi większe wrażenie.

4. Nie bój się rozbierać i przerabiać;
coś się nie udaje? Rozkładaj i spróbuj ponownie! Na końcu zawsze wychodzi świetny wynik.

CO TO JEST „MOC”?

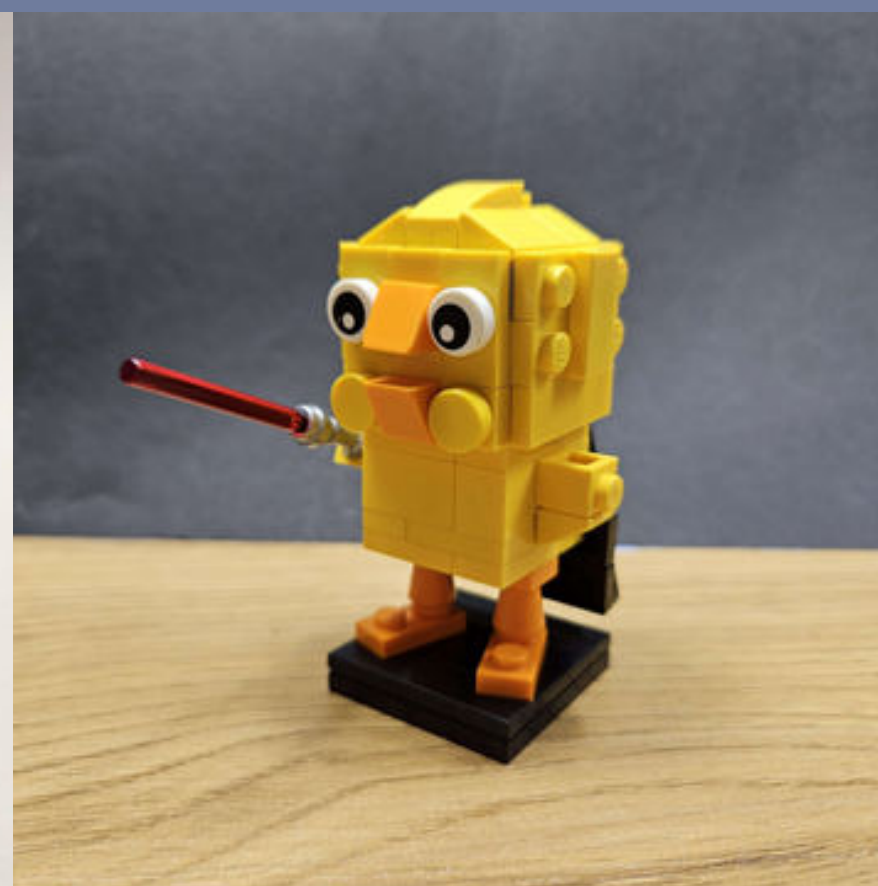
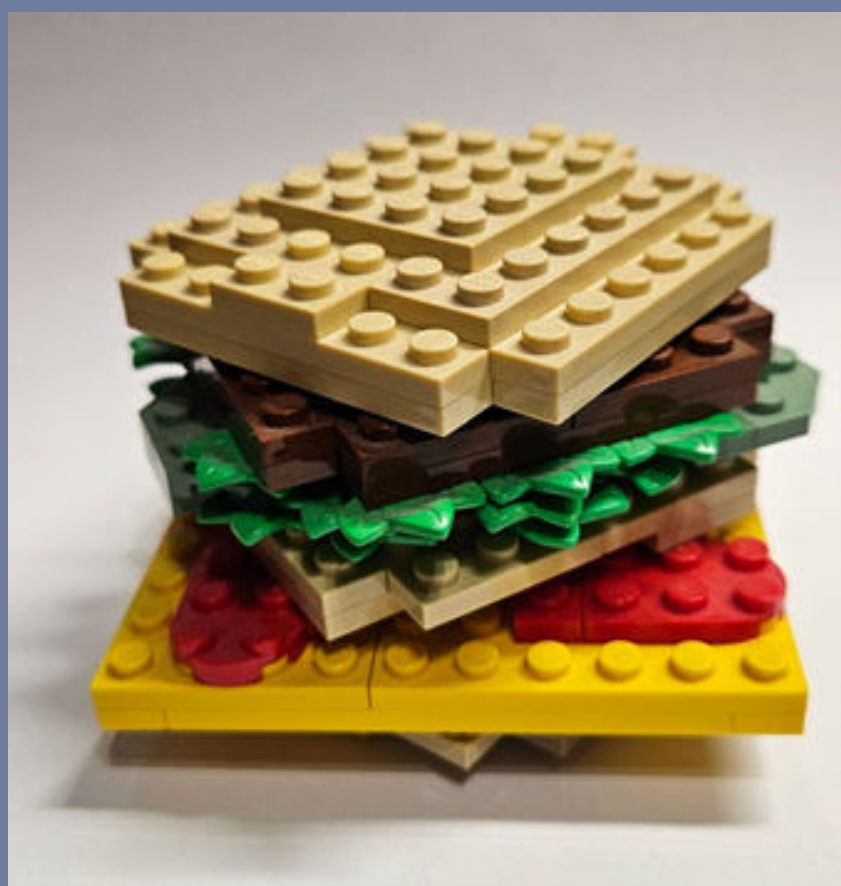
Wielu z was może się zastanawiać: Co to jest MOC? MOC jest to skrót od angielskiego My Own Creation, co oznacza Moja Własna Budowla. Tak naprawdę są to wszystkie prace stworzone przez fanów Lego. Budując MOC-i, możecie poczuć się twórcą zestawów Lego!

Możecie budować rzeczy na podstawie ulubionych książek, filmów, seriali. Ja na przykład zbudowałem Działo przeciwpancerne AV-7 z serialu animowanego Star Wars: Wojny Klonów.

To jest Patrolowiec Imperialny z serialu animowanego Star Wars: Rebelianci.

Można również budować inne rzeczy, np. ulubione jedzenie albo zwierzę.

Na koniec chciałbym wam pokazać ładowarkę widłową.
Poniżej znajduje się QR-code z instrukcją:

WYZWANIE!!!

Wyślijcie zdjęcia swoich dowolnych prac na:
zaitsevplaton03@gmail.com ,
a wyłonimy najlepsze prace i opublikujemy je
w następnym wydaniu!

**Platon
Zaitsev 7d**

Życie Szkoły

Powrót do szkoły

Początek roku 2025/2026 przebiegł pomyślnie.

W budynku

przy Żelaznej przywitaliśmy klasy piąte oraz uczniów klas matematycznych. Liczymy na to, iż obecny rok szkolny będzie udany dla każdego! Niedawno, gdyż 24 września, odbyły się zawody sportowe „Wioślarski Tytan Warszawy 2025”.

Nasza szkoła zaprezentowała się znakomicie, zajmując drugie miejsce w klasyfikacji generalnej. Niektórzy uczniowie dostali się do finałów i będą rywalizować z uczniami z wszystkich dzielnic. W naszej szkole miał miejsce międzyklasowy turniej piłki nożnej. Każda z klas wybierała osoby, które miały godnie je reprezentować. Po zaciętych oraz wyrównanych meczach na pierwszym miejscu w kategorii klas V-VI uplasowała się 6 b, natomiast w VII-VIII 7 d. Gratulacje!

We wrześniu miały również miejsce wybory do samorządu szkolnego. Chętni mieli za zadanie przedstawić swoją kampanię za pomocą przyciągających uwagę plakatów. Wszystkim startującym życzymy powodzenia!

Dnia 26 września odbył się pierwszy test z Ligi Czytelniczej. Uczestnicy klas 7-8 mieli przeczytać książkę pt. „Szeptane”, natomiast 4-6 - „Baśniobór”. Na podstawie powieści trzeba było rozwiązać quiz. Wyniki już niebawem...

Julia
Panek 7e

Redakcja

Redaktor naczelna:

Lena Wałazińska 7a

Zastępczyni:

Julia Panek 7e

Sekretarz:

Hania Kowalska 8c

Antoni Kruszewski 7d

Korekta:

Maja Jarosz 8c

Graficy:

Dominik Panek 7e

Emiliia Kokota 6c

Igor Kowalczyk 7a

Igor Wojtowicz 7d

Pozostały skład Zespołu:

Artem Bezborodov 8c

Maria Chmielewska 7a

Franek Lipka 7b

Sebastian Ulman 8c

Platon Zaitsev 7d

opieka polonistyczna: Anna Wolska